

A MAGYAR GEODÉZIA SZAKMATÖRTÉNETÉNEK LEGFONTOSABB TÁRGYI EMLÉKEI

Lapunk 2005. évi 3. számában beszámoló jelent meg az utóbbi évtizedek szakmatörténeti kutatásairól és elődeink munkásságát tárgyaló irodalomról. Kitént, hogy ezekben az években eredményes, gazdag szakmatörténeti kutatások folytak, amelyek a geodéták és kartográfusok elismerésre méltó tevékenységét tükrözik. Mindezek mellett – az utókor tájékoztatása érdekében – fontos még, hogy legalább egy rövid összefoglaló keretében számba vegyük azokat a legfontosabb tárgyi emlékeket, amelyekkel az országot járva gyakran találkozhatunk. Sokszor sem mi, sem mások nem is tudják, hogy azok szorgos geodéziai szakemberek sikeres munkásságát örökítik meg. Ide tartoznak elsősorban azok az emlékek, amelyek nem zárt helyen, hanem a szabadban tekinthetők meg.

Elsőként említhető a budai, Gellért-hegyi Citadellán elhelyezett legfeltűnőbb geodéziai emlékünkhöz. Itt állt az egyetemhez tartozó budai csillagda, keleti tornyának mérési középpontját egy alacsony korláttal védett márványkő jelzi. (Lásd *címlapon*.) Ennek a helynek 1769-től, *Hell Miksa* méréseitől kezdve napjainkig van geodéziai jelentősége. A megjelölt pont az országos koordináta hálózatnak a kezdőpontja. Ezenkívül az 1933-ban kifejlesztett fővárosi centrális háromszögelési hálózatnak is középpontja volt. A koordináta-rendszer kezdőpontjától déli irányban néhány méterre a Citadella várfalán külpontosan helyezték el a méréseket ma is szolgáló pontjelet, az árbocot. Legutóbb a fővárosi metróépítésnél kapott fontos szerepet ez a geodéziai objektum.

Feltehetjük a kérdést, van-e még más országos koordináta kezdőpontot jelölő pontjelünk.

Hengervetületeinknek, a Gauss-Krüger rendszernek az origója – tudomásunk szerint – nincs állandósítva. (Ha valaki tud ilyenről, értesítsen.) Legalábbis mostani határainkon belül nincs.

Talán a marosvásárhelyi Kesztejhegy nevű pont vagy az ivanicsi zárdánál lévő kezdőpont egykori helye még rekonstruálható.

Szintezési ősjegyünket számba véve, a Monarchia idején létesített szintezési hálózatnak a mai Magyarország területére eső főalappontja (ősjegy) Nadapon van elhelyezve. A község északi részén egy régi kőbánya udvarán a természetes sziklába vésett megjelölés mellett, annak közvetlen közelében, egy mérésekkel jobban megközelíthető és az eredeti megbolygatását kiküszöbölő újabb pontjel is található.

Az országos szintezési hálózatban később is több magassági főalappont létesült. Köztük a kéregmozgás országos vizsgálatára használt kiinduló magas-

sági főalappont Budapesten van. A vaskorlással körülvett pontjel Máriaremetén, az Ördögárok utcában védett helyen található.

1. ábra Városi pontjel (vasasztal) a BME kertjében

Az ország különböző helyein (Szarvaskő, Bükki park, Mórág, Díszel, Börzsöny stb.) az 1950-es években létesített szintezési alappontjaink talán még megtalálhatók, fennmaradásuk remélhető.

Gravitációs főalappontjaink helyét alig ismerjük. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem kertjében *Oltay* professzor által ingamérésekkel meghatározott főalappontot az 1950-es években a Tanszék melletti lepény-épület építkezései elpusztították. Helyette a Nemzeti Múzeum pincéjében alakították ki a relatív ingamérések számára mérőhelyet. A nehézségi erő abszolút értékének meghatározására 1968-ban a Ferihegyi repülőtér mellett létesítettek graviméteres főalappontot. Ez azonban teljesen a föld alatt helyezkedik el, biztonsági okok miatt. (A meghatározásokat az egymástól több száz kilométerre lévő pontok között gyors egymásutánban, repülőgépen szállított műszerekkel kell végezni, emiatt célszerű az alappontot a repülőterek mellé telepíteni, de azok a repülőgépek(!) biztonsága miatt nem lehetnek a felszínen.) Az 1980-as gravimetriai hálózat kifejlesztésekor a budai Mátyás-hegyi barlangban találtak megfelelő helyet mind az abszolút, mind a relatív meghatározások főalappontjai számára. Ezek kissé bővebb ismertetést érdemelnének, már csak azért is, mert 2000-ben újabb, pontosabb hálózat kifejlesztését határozták el.

Ugyancsak Budapest területén, jórészt a XVII. kerületben van a Nemzetközi Fokmérés és a katonai térképezés céljára 1884-ben létesített alapvonal. A nyugati végpontot jelölő robusztus kőoszlop a rákoskeresztúri köztemető 70. parcellájában, a keleti végpont Rákoshegyben, a Szilárd utca 31. számú magántelken található. Mindkét végpont megfelelő feliratozással van ellátva, és védeltségüket tekintélyes méretük is biztosítja.

A budapesti új háromszögelési hálózat mért alapvonal a Szentendrei-sziget déli csücskében Tahitófalu területén létesült. A két végponton a méréseket egykor vezető **Papp Gyula** két látványos építményt emeltetett. A tervezett M0-ás autópálya keresztezni fogja a szigetet és valószínűleg az alapvonalat is. A déli végpont jelenleg sűrű bozótban úgy-ahogy védve van, és a sziget végére tervezett mérnöki emlékpark területére esik, ahol remélhetőleg megfelelően felújítva védelmet fog kapni. Nem várható ez a másik, az északi végpontot illetően, amely országút mellett, szabad területen ki van téve a pusztításnak. Emiatt, megóvása érdekében, sürgős intézkedésre van szükség.

Még a legfontosabb alapvonalaknál maradva, Gödöllőn 1939-ben létesült az összehasonlító alapvonal. Ezt egy felhagyott vasút bevágásába helyezték el, és még ma is alkalmas összehasonlító hossz-, illetve távmérők komparálására. Az alapvonalat a múlt század végén a Földmérési és Távérzékelési Intézet felújította, gondozza. Ugyanitt (a régi alapvonal mellett) végez méréseket a BME Geodéziai tanszéke is, így fennmaradása biztosítottnak látszik. (Lásd **Németh Zsuzsa**: Országos geodéziai etalonhossz létesítése Gödöllőn; Geod. és Kart. 1988/3, 161. oldal)

A Győr-Moson-Sopron megyei Földhivatal – bár nem eredeti helyén, de – székházának udvarán lévő emlékparkban őrzi az 1810-es győri alapvonal végpontjait jelző pontjeleket, szép példáját adva a szakmai múlt ápolásának.

Egyes kiemelt felsőrendű háromszögelési pontok – azok megóvására is – vasbeton mérőtornyok épültek. (Lásd a **borító** hátsó oldalán.) Összesen 96 torony épült meg, szükségességük és jelentőségük még most, a GPS korszakban is megvan. A henger alakú építmények átmérője 3,5 m, magasságuk a terepi adottságoktól függően 16 és 30 m között van. A tornyok belső lépcsővel, emeleti szintekkel és tetjükön jelző gúlával vannak ellátva. A tornyok nemcsak mérésekre valók, de turisztikai célokra, kilátóként is használhatók. Nem régen a Mecsek Zengő csúcsán láthattunk egy ilyen tornyot a televízióban.

Az egyik elsők közötti nagyobb szabású hazai fokmérést 1750 és 1769 között **Liesganig József** végezte. Északi kiinduló pontja hazánk mai területén

helyezkedik el, a Bács-Kiskun megyei Kistelek község határában. Az országosan is jelentős munka megérdemelne legalább egy emléktáblát.

A XVIII. és XIX. századi városmerések során, Budán, Pesten és több városban látványos kivitelű vas asztalokat, formás öntött szintezési jegyeket és szépen faragott köveket használtak a fontosabb alappontok megjelölésére. Miután azt tapasztaltuk, hogy ezek az értékes tárgyak az építkezések és más emberi beavatkozások következtében fokozottabban sérülnek, esetleg elpusztulnak, elhatároztuk a veszélyeztetett jelek megmentését. Ilyen célzattal jött létre a budapesti XIV. kerületben a Bosnyák téren a geodéziai emlékpark. Arra törekedtünk, hogy itt minden típusú vas asztalból (**1. ábra**) legalább egy példány kapjon helyet. A XIX. századi vasasztalok mellett elhelyeztünk még néhány **Oltay Károly** által készített háromszögelési jelet, továbbá pár darab régi budai városhatár-követ is, amelyek szintén geodéziai jelként is szolgáltak. Elképzelésünk azonban a Bosnyák téren sem valósult meg teljesen, mert nem minden típusból került ide vasasztal, és a megmentettek szintén ki vannak téve e helyen is az emberi pusztításnak. Emellett a tárgyak további begyűjtése is megszűnt, újabb példányokkal való kiegészítésük szakembereinknek jelenleg is további szép feladata.

A geodéziai pontjelek között igen sok van szétszórta az országban olyan, amely formájában történeti emléket is jelent. Így például igen értékesek a magassági értelemben is meghatározott árvízi jelzőtáblák és vízmércék. Legtöbb terepes kollégánknak önkéntelenül rögtön szemébe ötlük, ha jártában-keltekben geodéziai pontjelet lát; e „szakmai adottságuknál” fogva bizonyára felfigyelnek ilyen fajta tárgyi emlékekre is. Ezek felsorolása helyett csak arra akarjuk felhívni a figyelmet, hogy – aki csak teheti – segítse azok megóvását, és fényképpel vagy leírásukkal tegyék olvasóink közkinccsév „leletüket”.

Ugyancsak figyelmet érdemlő azokban az épületekben történtek számontartása, amelyekben elődeink dolgoztak, főleg ahol irányító szervezeteink végezték munkájukat. Érdemes lenne azokról a költözésekről, elhelyezésekről, nem egyszer hanyattatásokról is megemlékezni, amelyekből vezető hatóságainknak, vállalatainknak bőven kijutott az idők folyamán. Már alig emlékszünk az Iskola utca 13. számra, az Országos Földmérési Intézet székhelyére, és lassan feledésbe merül a Guszev (Sas) utcai vagy az Anker közti elhelyezés, amelyekhez sokunknak számos kellemes vagy megdöbbentő, már-már történelmi élménye fűződik. Ezek az épületek ma még állnak, s talán visszaemlékező kollégánk is akad, de vannak olyan építmények, amelyek már az enyészeté lettek.

Ezek közé tartozik az az egykori épület, mely a budai várban a Bécsikapu tér és a Fortuna utca sarkán állt, de ma már áldozatul esett az átépítésnek: ez a Kataszteri Könyvmda patinás épülete. Itt nem csak térképeket nyomtattak, de itt készültek az első magyar posta-bélyegek is. Maga az intézmény 1919-ben került el az állami földméréstől és új neve az „Államnyomda” lett. Sajnálatos, hogy 125 éves alapítási évfordulóján – 1993-ban – emléktábla elhelyezésére nem került sor.

A legfontosabbnak tartott geodéziai emlékhelyek rövid bemutatása után felsoroljuk azokat a neves elődeinket, akikről szobor, emléktábla emlékezik meg, vagy nevüket más módon örökítette meg az utókor. Nevük mellett a szakma természetesen értékelte geodéziai, térképészeti, sokszor pedig más területeken is kifejtett munkásságukat. Közülük – akiket itt betűrendben sorolunk fel – a következők emlékeztetőjéről tudunk.

ASBÓTH Sándor (1811–1868), 1838-tól Temes megyei földmérő, 1848-ban mérnökkari tiszt, *Kossuthot* követte az emigrációba. Budapest VII. kerületben van róla utca elnevezve.

BENDEFY László (1904–1977) mérnök, geológus, az új magassági alaphálózat mérésének irányítója, a magyar geodéziai és térképészet történetének jeles kutatója. Szülővárosában, Vasváron, születésének épületében emléktábla van elhelyezve, és nevét viseli a városi könyvtár és egy utca.

BESZÉDES József (1787–1852), a reformkor neves geodétája, vízi mérnöke, *Széchenyi* reformjainak legfőbb műszaki tanácsadója, az MTA első mérnök tagja. Dunaföldváron, a város központjában, többalakos szobra van, amely szintezési munka közben ábrázolja. Szobra van még Siófokon; a róla elnevezett múzeum megszűnt, az épülettel elbontották. Székesfehérváron pedig emléktábla őrzi nevét.

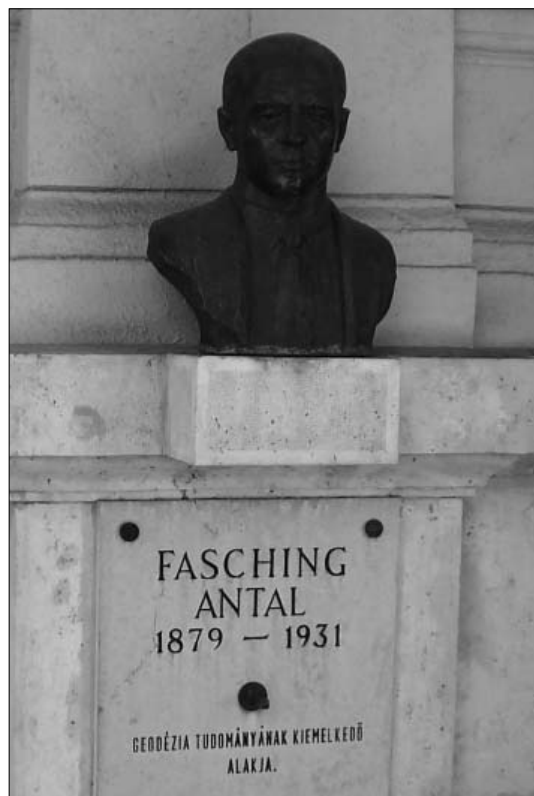
BODOKI Károly (1814–1868) és **BODOKI Lajos** (1833–1885) vízrajzi térképezési munkásságuk közismert. Életútjukat és tevékenységüket a róluk elnevezett gyulai múzeumban lehet bővebben megismerni.

BODOLA Lajos (1859–1936), a budapesti műegyetem geodézia professzora, az MTA tagja, a Nemzetközi Mértékügyi Hivatal titkára volt. Nevét az egyetemen emléktábla és műszerterem örökítette meg.

BOGDANICS Imre Dániel (1762–1802) mérnök, csillagász, tanár, a gellérthegy egyetemi csillagda vezetője. Földrajzi helymeghatározásokat is végzett, többek között *Lipszky* Magyarország-térképe számára. A Citadellában munkásságát kőoszlop és emléktábla örökíti meg. Az emlékművön elhelyezett díszítő armilláris – sajnos – többször megsérült, jó lenne szilárdabb példánnyal kicserélni.

EÖTVÖS Loránd (1948–1919) fizikus professzor, aki a geodéziai geofizikában is korszakalkotó műszert készített. Méréseit *Oltay Károly* segítette. 1950-től a budapesti tudományegyetem viseli a nevét, Budapest V. kerületében utcát is neveztek el róla. Nevét holdkráter is őrzi.

FASCHING Antal (1974–1931) mérnök, az első magyar geodéta-doktor, Zágrábban egyetemi tanár. Budapesten a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium árkádsorát mellszobra díszíti (2. ábra). Miniszteri kitüntetést is neveztek el róla.

2. ábra Dr. Fasching Antal mellszobra az FVM árkádsorában

FÉNYES Elek (1867) közismert atlaszszerkesztő. Budapest II. kerületben utca örökíti nevét.

FUCHS Károly Henrik (1851–1916) tanár, matematikus, fizikus, a fotogrammetria elméletének nemzetközileg elismert tudósa és elsők közötti gyakorlati szakembere. Emléktáblája annak a soproni gimnáziumnak a bejáratánál van, ahol tanított.

HAZAY István (1901–1995), az állami földmérés vezetője, az MTA tagja, Kossuth-díjas műegyetemi tanár. Mellszobra a műegyetem parkjában látható (3. ábra).

3. ábra Dr. Hazay István mellszobra a BME kertjében

HOMORÓDI Lajos (1911–1982) műegyetemi tanár, az MTA tagja, a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület elnöke. Budapesten, a Szőlő utcában, volt lakóházán emléktábla örökítette meg.

HUSZÁR Mátyás (1779–1843), **BOGOVICH Károly** (1780–?) és **HOLECZ András** (1792–?), az Alföld, közelebről a Tisza-völgy szintezésének fáradhatatlan geodétái nevét a Debrecen melletti Kishortobágy csárda falán emléktábla őrzi.

JANKÓ Sándor (1866–1923) a selmecbányai akadémia erdészeti földméréstan tanára, 1917-ben könyvben foglalta össze – először magyarul – a fotogrammetria akkori ismereteit, ezért e szakterület első hazai művelője. Vasváron, a szülőházán helyezték el emléktáblát.

KARACS Ferenc (1770–1738) térképész, rézmet-sző. Szülővárosában, Püspökladányban a városháza előtt áll a szobra. Szülőházán emléktábla található. Nevét viseli a helyi középiskola és a múzeum. Budapesti Szentkirályi utcai házára tervezett emléktábla elhelyezése még várat magára.

KISS Lajos (1919–2003), az MTA tagja, a térkép-névtudós; lakóházát Budapest XI. kerületben, a Kemenes utcában emléktáblája díszíti.

KRUSPÉR István (1818–1905) műegyetemi tanár, az MTA tagja, a Mérnök Egylet geodéziai szakosztályának vezetője. A BME aulájában mellszobra van

elhelyezve. Budapest XI. kerületben pedig utancév jelzi megbecsültségét.

LÁZÁR [deák] (? – kb. 1528), Magyarország első ismert, jelentős részletes térképének szerkesztője. Budapesten, a XVII. kerületben utca viseli nevét. Róla nevezték el a legrangosabb egyesületi (MFTTT), civil szervezet által adományozható kitüntetését.

MIKOVINY Sámuel (1700–1750), a Selmecbányai Bányatisztképző Intézet (később akadémia) tanára, számos megyénk térképezője. Utcát neveztek el róla Budapest III. kerületben és Sopronban az egyetem mellett.

OLTAY Károly (1881–1955), a BME geodéziai tanszékének professzora, a Geodéziai Intézet létrehozója. Sokirányú munkásságát az egyetem a tanszék előadótermének róla való elnevezésével és volt lakásán is emléktáblával ismerte el.

PÉCH Antal (1622–1895) bányamérnök, szakíró, akadémikus. Jelentős érdemei vannak a bányászat-történet és a bányatérképezés terén. Kidolgozta a bonyolult, bányabeli térbeli helyzet térképpábrázolásának módszerét. Budapest II. kerületben van róla utca elnevezve.

PETZELT József (1807–1891) egyetemi tanár, az Institutum Geometricumban a gyakorlati földmérés-tan előadója, az MTA tagja. Elsőként állított össze magyar nyelvű geodéziai tankönyvet. Budapest XI. kerületben utca őrzi emlékét.

RÉDEY István (1898–1968), a BME térképészeti és geodéziai tanszékének tanára, a Honvéd Térképészeti Intézet tudományos (osztályának) vezetője, a fotogrammetria üzemszerű hazai bevezetésének irányítója és európai szintre emelője. Katonai szakmai díjat neveztek el róla.

SÉBOR János (1890–1965) negyven évig a soproni erdőmérnöki kar geodéziai tanszékét vezette. Az 1949-ben megindult földmérőmérnök képzés első vezetője, dékánja, kiváló pedagógus. Mellszobra az egyetem parkjában van elhelyezve.

TÁRCZY-HORNOCH Antal (1901–1986), a soproni egyetem geodéziai és bányaméréstan tanszékének nagy hírű professzora, akadémikus. Az általa Sopronban alapított Geodéziai és Geofizikai Kutatóintézet előtt áll mellszobra.

TÓTH Ágoston Rafael (1812–1889) térképésztiszt, a szabadságharc honvédezredese. Az első magyar – nemzetközileg is kimagasló – elméleti kartográfiai kézikönyv szerzője, a porosz tudományos akadémiának is tagja. Egyes időszakokban a magyar katonai térképészeti intézet is nevét viselte. Mellszobra szülővárosában, Marcaliban és a Honvéd Térképészeti Intézet jogutódjának épületében van felállítva. Budapesten, a Szilágyi Erzsébet fasor 7. szám alatti épü-

4. ábra Tóth Ágoston emléktábla a Budapest II., Szilágyi Erzsébet fasor 7. sz. alatti épület utcai homlokzatán

leten emléktábla is hirdeti nevét (4. ábra). A soproni temetőben lévő sírját bekapcsolták a háromszögelési hálózatba is.

VÁSÁRHELYI Pál (1795–1844), kora kimagasló geodétája és vízi mérnöke. Több folyónk – így a Duna és a Tisza – mentén végzett és vezetett háromszögelést, továbbá egész hosszukra kiterjedő, országos térképezést. Emlékére szobrot állítottak Szegeden és Tiszadobon. Budapest XI. kerületben utca van róla elnevezve, és egyetemi kollégium is viseli nevét.

XANTUS János (1825–1894) néprajz tudós, az MTA tagja. A szabadságharcban való részvétele miatti emigrációjában az USA Indiana államában térképezett. Könyvet írt a Földgömb és térképészetről. Budapest XIV. kerületben van róla utca elnevezve.

Elődeinkről, azok műszereiről és munkarészeiről számos intézményünkben is találunk emlékeket. Tanszékek, múzeumok, egyes geodéziai intézetek, cégek és magánszemélyek birtokában is találhatóunk jelentős geodéziai-térképészeti emlékeket, amelyeket szintén érdemes számon tartani, „felfedezni” és gyarapítani. Közülük néhányat – a teljesség lehetősége nélkül – felsorolunk:

1. Térképészeti Székház, Budapest XIV., Bosnyák tér 5. sz. alatti állandó geodéziai kiállítás a földszinten, az első emeleten és a könyvtárban.
2. A Magyar Katonai Térképészet Szakmatörténeti Múzeuma (Budapest II., Szilágyi E. fasor 7.).

3. Országos Műszaki Múzeum, Budapest XI., Kaposvár u.
4. Földrajzi Múzeum, Érd.
5. Városi Múzeum, Szombathely.
6. Bányászati Múzeum, Sopron.
7. Erdészeti Múzeum, Sopron.
8. Duna Múzeum, Esztergom.
9. Miskolci Egyetem Geodéziai és Bányamérési Tanszéke.
10. Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar Geodéziai Tanszéke, Sopron.
11. Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Főiskolai Kara, Székesfehérvár.
12. ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszéke, Budapest.

Összeállításunkkal nemcsak tájékoztatni kívántuk olvasóinkat, hanem ösztönöznünk is hagyományaink őrzésére és gyarapítására. Minden egyes tárgyi emlék (pontjel, műszer, leírás stb.) és az azokról készült fénykép, másolat feltárása mindenkit közelebb visz szakmai múltunk megismeréséhez, megértéséhez és értékeléséhez. Ezzel pedig nemcsak szakmánkat, hanem mi magunkat is megbecsültebbekké tesszük.

Raum Frigyes
a BGTV ny. főmérnöke és
dr. Karsay Ferenc
az FTV ny. szakági főmérnöke

IRODALOM

1. **Balla J.–Hrenkó P.** (1987): *Tóth Ágoston*; MH TÉHI, Bp.
2. **Bendefy L.** (1964): Emléktábla-leleplezés; Geodézia és Kartográfia (GK). 5. sz. 190–192. old. (*Huszár Mátyás, Bogovich Károly és Holecz András* nevével)
3. **Bendefy L.** (1958): Szintezési munkálatok Magyarországon 1820–1920; Akadémiai Kiadó, Bp.
4. **Csapó G.–Sárhidai A.** (1990): Magyarország új nehézségi alaphálózata (MGH 80); GK 2. sz. 110–116. old.
5. **Huszár I.–Montskó L.** (1988): Százéves a nappi alappont; GK 6. sz. 465–466. old.
6. **Karsay F.** szerk. (2003): Magyar geodéziai és kartográfiai irodalom. Bibliográfia; MFTTT CD kiadása
7. **Karsay F.** (2005): A magyar geodézia szakmatörténetének elmúlt negyedszázada; GK 3, sz. 17–25. old.

8. *Raum Fr.* (1994): Geodéziai emlékek a főváros területén; Új Földmérő 1. sz. 20–26. old.
9. *Raum Fr.* (1988): Az „Országos Műszaki Múzeum” állandó földmérési kiállítása; GK 6. sz. 457–458. old.
10. *Tremmel Á.* (1995): A Magyar Katonai Térképészet Szakmatörténeti Múzeumának ismertetője; MH TÉHI, Bp.
11. *Vagács G.* (1988): Szintezési fólappont – Európa közepe; GK 6. sz. 459–460. old.

Most Important Movements to the Memory of Hungarian Geodesy and Land Survey

Raum, Fr.–Karsay, F.

Summary

In this article the statues, memorial tablets, historical objects of the most famous personages of Hungarian geodesy and land survey are shortly described. The article gives a summary of naming after the Hungarian surveyor and cartographer.

KÖZGYŰLÉST TARTOTT AZ EUROGEOGRAPHICS

Az európai országok földmérési-térképészeti és kataszteri-ingatlan-nyilvántartási intézményeinek szervezete izlandi közgyűlésén (2005. szeptember 12–14.) elfogadta azt a négyéves programot, amelynek keretében az EuroGeographics főszereplőként kíván megfelelni az *INSPIRE* elnevezésű, az európai téradat-infrastruktúra létrehozására irányuló korábbi EU kezdeményezésnek. A szervezet részben meglévő termékeivel és szolgáltatásaival, részben pedig a tagországok térképészeti vonatkozású adatainak interoperabilitását célul kitűző, *EuroSpeck*ként ismertté vált programcsomagjával tervezi célját elérni. A résztvevők számára világhírűvé vált, hogy az eddigieknél

nagyobb kihívásoknak való megfeleléshez, a nemzeti szervezeteknek és az őket képviselő EuroGeographics-nak az európai döntéshozói szinteken való megfelelő elfogadásához a tagországok fokozottabb hozzájárulására van szükség.

A közgyűlés *Željko Bačić*, a horvát geodéziai hivatal vezetője személyében új elnököt választott a szervezet élére.

A közgyűlésen a magyar földügyi-térinformatikai szakág képviselőjében *dr. Mihály Szabolcs* FÖMI főigazgató és *Pokoly Béla* vezető főtanácsos vett részt. Képviselőink közreadták a földügyi-térinformatikai, illetve a katonai térképészeti szakágak újabb eredményeiről tájékoztató, a FÖMI jelentős közreműködésével összeállított beszámolót.

Az EuroGeographics 2005. szeptember 12–14. közötti, reykjaviki közgyűlésének résztvevői (balra a hatodik *dr. Mihály Szabolcs*, jobbra fent a második *Pokoly Béla*)